

Bemærkninger til forslaget

Den løsning, som er foreslået i det af økonomi- og erhvervsministeren fremsatte lovforslag nr. L 121 vedrørende lufthavnen på Vågar og Investeringsfonden for Færøerne, er ikke en værdig løsning, hverken for Danmark eller for Færøerne.

Der er stor enighed på Færøerne om, at færøske myndigheder tager ansvaret for lufthavnen og den fremtidige udbygning. At Danmark ikke vil sætte lufthavnen i brugelig moderne stand, før den overtages, må Færøerne så bare leve med. Men med det ansvar, som Færøerne overtager, skal selvfølgelig også følge retten til selv at bestemme både udbygning og finansiering af de fremtidige lufthavnsfaciliteter og ikke – som foreslået i regeringens lovforslag – en fastlåsning af beslutningerne om udbygning af lufthavnen og en afskæring af investeringsfondens muligheder for at finansiere andre infrastrukturelle projekter på Færøerne.

Det mest rimelige, når man indgår et kompromis, som fritager danske myndigheder for et stort økonomisk og politisk ansvar, og som ikke koster den danske statskasse noget, men tværtimod er en stor besparelse, er, at man kan enes om, at investeringsfonden fastlægges under færøsk myndighed, ejendomsret og beslutningskompetence.

Med det foreliggende lovforslag fra regeringen er der ingen sammenhæng mellem beslutningsret, ansvar og økonomi, og Færøerne sidder tilbage med en meget dårlig aftale, som afskærer muligheder både på luftfartsområdet og på andre vigtige områder, der ikke har noget med luftfart at gøre.

Med en model som foreslået i dette beslutningsforslag ville der være klar sammenhæng mellem beslutningsret, ansvar og økonomi.

Dermed bliver det en færøsk beslutning, hvordan man vil udbygge og modernisere lufthavnsfaciliteterne, som i sandhed har været forsømt i årtier, og dermed bliver det en færøsk beslutning, hvordan man vil finansiere de nødvendige investeringer, og om Færøerne vil bruge investeringsfonden til dette formål – enten som långiver eller via en nedkapitalisering.

Det er det eneste anstændige at gøre i denne sag.

Af økonomi- og erhvervsministerens besvarelser af spørgsmål på L 121 er det blevet fastslået:

- 1) at der er behov for betydelige investeringer i Vågar Lufthavn – både i selve landingsanlægget og i de tekniske faciliteter – og at de vurderede udgifter efter al sandsynlighed er større end den foreslåede nedkapitalisering af Investeringsfonden for Færøerne,
- 2) at den danske statskasse ikke betaler noget i forbindelse med den foreslåede løsning, men at statskassen opnår besparelser både i årlig drift og ved at slippe for forsømte anlægsinvesteringer og opdateringer af lufthavnen,
- 3) at færøske myndigheder og færøsk ekspertise, som skal overtage hele ansvaret for lufthavnen, ikke har stået for analysen og den foreslåede udbygning og den vurdering, der ligger til grund for lovforslaget om nedkapitalisering, men derimod det danske Økonomi- og Erhvervsministerium, som har haft formandskabet i en arbejdsgruppe,
- 4) at der ikke har været politiske forhandlinger mellem de relevante fagministre på henholdsvis det økonomiske område og luftfartsområdet,
- 5) at der ikke har været politiske forhandlinger og dokumenterede forhandlinger mellem regeringen og landsstyret om den foreslåede løsning, men at sagen blot er drøftet i forbindelse med et møde mellem lagmanden og statsministeren den 4. april 2005 og i forbindelse med et uformelt såkaldt rigsmøde den 27. juni 2006,
- 6) at Investeringsfonden for Færøerne med den foreslåede nedkapitalisering vil være afskåret fra at finansiere andre store anlægsprojekter på Færøerne,
- 7) at investeringsfonden i 1992 indskød 200 mio. kr. i en anden fond (Finansieringsfonden af 1992), der skulle indskydes i den færøske bank, Sjóvinnubankin, og at disse penge blev afskrevet. Dette foregik uden Folketingets mellemkomst og uden lovændring,
- 8) at der ikke findes nogen formelle, tekniske eller politiske hindringer for, at man med henvisning